I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 1698/85 VAN DE RAAD

van 19 juni 1985

houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Japan

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (1), inzonderheid op artikel 12,

Gezien het voorstel dat door de Commissie is ingediend na overleg in het kader van het in genoemde verordening bedoelde Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt :

A. Voorlopige maatregel

(1) De Commissie heeft bij Verordening (EEG) nr. 3643/84 (2) op de invoer van elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Japan een voorlopig anti-dumpingrecht ingesteld en beëindigde de procedure met betrekking tot Nakajima All Co. Ltd. Dit recht werd bij Verordening (EEG) nr. 1015/85 (3) voor een tijdvak van ten hoogste twee maanden verlengd.

B. Verdere procedure

(2) Na de instelling van het voorlopige recht hebben alle exporteurs en een aantal al of niet met hen verbonden importeurs, met uitzondering van Nakajima All en de ondernemingen die Nakajima All's produkten in de Gemeenschap invoeren, alsmede de bedrijfstak in de Gemeenschap die de klacht heeft ingediend, desgevraagd gelegenheid gekregen om door de Commissie te worden gehoord. De Commissie heeft hen gedetailleerd ingelicht over de feiten waarop haar voorlopige bevindingen waren gebaseerd. Zij hebben met betrekking tot die bevindingen ook schriftelijk hun opmerkingen ingediend.

(3) Op hun verzoek werden de partijen eveneens ingelicht over de wezenlijke feiten en de overwegingen op grond waarvan het voornemen bestond om de instelling van definitieve rechten en de definitieve inning van de bedragen die als waarborg van het voorlopige recht werden gesteld, aan te bevelen. Na deze informatiebijeenkomsten kregen zij enige tijd om opmerkingen in te dienen ; deze werden mede in overweging genomen.

C. Normale waarde

(4) Voor de instelling van het voorlopige recht had de Commissie voor die modellen waarvan zij overtuigd was dat zij in voldoende hoeveelheden in Japan werden verkocht, de normale waarde op grond van de binnenlandse verkoopprijzen bepaald ; voor alle andere modellen werd de normale waarde op basis van een aangenomen waarde bepaald. In dit verband achtte de Commissie het juist en in het belang van de rechtszekerheid vast te stellen dat de verkopen op de binnenlandse markt normaal voor het bepalen van de normale waarde dienden te worden gebruikt, indien deze meer dan 5 % van de omvang van de uitvoer naar de Gemeenschap vormden.

De mogelijkheid de normale waarde vast te stellen op de grondslag van een vergelijkbare prijs van hetzelfde produkt bij uitvoer naar een derde land is in overweging genomen ; het enige derde land dat geschikt leek, was evenwel een land waarnaar sommige exporteurs verkochten via verbonden importeurs en het zou daarom waarschijnlijk zijn geweest dat de uitvoerprijs van die markt een aangenomen prijs zou hebben dienen te zijn.

(5) Sommige exporteurs voerden aan dat een dergelijke drempel niet diende te worden vastgesteld, omdat dit de Gemeenschap zou weerhouden met speciale omstandigheden in het algemeen en in het bijzonder in dit geval rekening te houden.

(1) PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.
(2) PB nr. L 335 van 22. 12. 1984, blz. 43.
(3) PB nr. L 108 van 20. 4. 1985, blz. 18.

Vaststelling van een drempel biedt echter rechtszekerheid die tot nu toe ontbrak. Het is duidelijk dat de Instellingen van de Gemeenschap in elk afzonderlijk geval dienen te overwegen of bijzondere omstandigheden een uitzondering op deze algemene praktijk noodzakelijk maken of rechtvaardigen.

De Japanse markt is noch relatief noch absoluut te klein om als basis van vergelijking te dienen. Met het oog hierop was er geen reden voor de Gemeenschap om af te wijken van de algemene regel voor de vaststelling van de normale waarde op grond van de binnenlandse verkoopprijzen voor die elektronische schrijfmachinemodellen waarvan de verkopen in Japan meer dan 5 % van de verkopen voor uitvoer naar de Gemeenschap vormden.

(6) Brother voerde aan dat een dergelijke drempel alleen voor toekomstige gevallen mocht worden vastgesteld. Uit de eerder gevolgde praktijk van de Gemeenschap valt voor Brother echter niet af te leiden dat binnenlandse afzet van deze omvang niet voor het bepalen van de normale waarde zou dienen.

(7) Derhalve werd voor deze, door Brother, Canon en Silver Seiko uitgevoerde en in voldoende hoeveelheden voor afnemers op de Japanse markt verkochte modellen de normale waarde vastgesteld op basis van het gewogen gemiddelde van de binnenlandse verkoopprijzen die bij normale handelstransacties zijn of moeten worden betaald.

(8) Hiertoe werd gebruik gemaakt van de verkoopprijzen die de verkoopmaatschappijen van de Japanse producenten hun klanten in rekening brachten.

Tegen deze benadering werd bezwaar gemaakt door Brother, Silver Seiko en Canon. Hoewel echter in artikel 2, lid 3, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 is bepaald dat de normale waarde op prijzen die bij normale handelstransacties werkelijk zijn of moeten worden betaald, moet worden gebaseerd, maakt artikel 2, lid 7, het de Commissie mogelijk bij handelstransacties tussen geassocieerde ondernemingen berekende prijzen niet in acht te nemen, tenzij de betreffende prijzen en kosten met die bij transacties tussen niet aldus verbonden partijen vergelijkbaar zijn.

Aangezien er in dit geval geen sprake was van verkoop door producerende ondernemingen aan niet-geassocieerde derde partijen, was de Commissie er niet van overtuigd dat de betrokken prijzen en kosten bij de verkopen aan de verkoopmaatschappijen met transacties tussen niet verbonden ondernemingen overeenkomen.

Uit het tijdens het onderzoek overgelegde bewijsmateriaal bleek dat de producerende onderneming en de verkoopmaatschappij een integrerend onderdeel van de structuur van de groep vormen waarin deze verkoopmaatschappijen functies vervullen die in wezen vergelijkbaar zijn met die van een verkoopfiliaal of -afdeling. Het feit dat zij juridisch afzonderlijke eenheden zijn, doet niets af aan het feit dat zij één enkele economische eenheid vormen. Waar het op aankomt is niet de juridische structuur, maar het feit dat de voornaamste functie van deze verkoopmaatschappijen eruit bestaat het produkt van de groep te verkopen of de verkoop ervan te vergemakkelijken, dat zij volledig toebehoren aan of gecontroleerd worden door de moedermaatschappij, of dat er met betrekking tot directiepersoneel en staf nauwe verbindingen bestaan.

Voor de onderzochte ondernemingen werd aan een of meer van deze drie voorwaarden voldaan. Hun verkoopmaatschappijen zijn derhalve te beschouwen als onderdeel van de structuur van hun respectieve groep en alleen van de door deze verkoopmaatschappijen aan hun klanten berekende verkoopprijzen kan men aannemen dat die de normale waarde van het produkt weerspiegelen.

Met betrekking tot Brother werden de in de overwegingen 13 en 14 van Verordening (EEG) nr. 3643/84 weergegeven voorlopige bevindingen bevestigd.

(9) De communautaire bedrijfstak die de klacht heeft ingediend, hield vol dat de normale waarde voor Canon niet diende te worden bepaald op basis van de aan Canon Sales Company (CSC) betaalde prijzen doch op die welke aan de met Canon verbonden en van CSC gekocht hebbende dealers waren betaald. Na een zorgvuldig onderzoek van een aantal overeenkomsten tussen CSC en met Canon verbonden dealers is de Commissie evenwel ervan overtuigd dat de aan CSC betaalde prijzen met die bij verkopen door CSC aan andere, niet met Canon verbonden partijen te vergelijken waren.

(10) Voor alle andere modellen waarvoor op de Japanse markt de verkopen niet in de nodig geachte hoeveelheden plaatsvonden, werd, zoals bij de voorlopige vaststelling, de normale waarde vastgesteld op basis van de aangenomen waarde, door berekening van de produktiekosten waaraan een redelijke winstmarge werd toegevoegd. De produktiekosten werden berekend aan de hand van alle kosten, zowel vaste als variabele, in het kader van normale handelstransacties, voor materialen en fabricage, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoop-, administratieve en andere algemene kosten.

(11) Over het algemeen werd door de exporteurs de bepaling van de vaste en variabele kosten van materialen en fabricage niet betwist.

(12) Canon verzocht de fabricagekosten vast te stellen op basis van „genormaliseerde kosten", dit wil zeggen de werkelijke kosten op een gegeven tijdstip verminderd met kostenbesparingen waarvan men verwacht deze in de toekomst te bereiken. Hoewel kostenbesparingen natuurlijk in aanmerking dienen te worden genomen indien zij tijdens de periode van onderzoek worden gemaakt, zou de door Canon voorgestelde methode onder andere hebben geleid tot gebruikmaking van kunstmatige kosten voor bepaalde modellen die tijdens de periode van onderzoek beneden de werkelijke variabele kosten lagen, hetgeen uiteraard onaanvaardbaar is. Derhalve werden de fabricagekosten bepaald op basis van de werkelijke kosten op bepaalde tijdstippen. Deze werden verhoogd met een bedrag ter compensatie van de aankopen door Canon beneden kostprijs van een door een produktie-eenheid van Canon vervaardigd onderdeel.

(13) Bij de toerekening van de produktiekosten aan de produkten baseerde Towa (en niet Tokyo Juki zoals door een misslag bij de voorlopige vaststelling werd vermeld) enkele berekeningen op een standaardproduktie ; de cijfers werden bijgevolg door de Commissie aangepast om de toerekening te doen plaatsvinden op basis van de werkelijke produktiehoeveelheden gedurende de periode van het onderzoek.

(14) In het geval van Sharp werden de bevindingen van de voorlopige vaststelling gewijzigd en werden aanvullende gegevens betreffende arbeids- en algemene fabricagekosten voor de eerste zes maanden van de periode van onderzoek in aanmerking genomen.

Sharp diende ook een herziene kostenberekening voor bepaalde algemene kosten in, die grotendeels werd aanvaard. Sharp wenste echter bepaalde kosten voor onderzoek en ontwikkeling die in feite alleen betrekking hadden op elektronische schrijfmachines, gedeeltelijk algemene andere produkten toe te rekenen, doch dit kon niet worden aanvaard. Sharp wenste eveneens tijdens de periode van onderzoek gemaakte kosten voor onderzoek en ontwikkeling aan nadien volgende verkopen toe te rekenen ; dit werd niet aanvaard, omdat Sharp dit beleid nergens anders toepaste.

(15) Bepaalde exporteurs maakten bezwaar tegen de vaststelling in verband met de verkoop-, administratieve en algemene kosten. Aangevoerd werd met name dat dergelijke uitgaven niet in de aangenomen waarde dienden te worden begrepen, omdat op de binnenlandse markt geen verkopen plaatsvonden (en derhalve daar geen kosten werden gemaakt) of omdat de afzet normaal over een juridisch onafhankelijke verkoopmaatschappij liep waarvan de kosten naar beweren met de aangenomen waarde geen verband dienen te houden. Hoewel dit punt reeds werd genoemd in overweging 20 van Verordening (EEG) nr. 3643/84 van de Commissie, werd het door sommige exporteurs opnieuw aangevoerd.

Het argument van de exporteurs wordt niet in overeenstemming geacht met artikel 2, lid 3, onder b), ii), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 en is bovendien onverenigbaar met de structuur en het doel van een normale waardebepaling op grond van de aangenomen waarde. Deze methode is bedoeld om tot een normale waarde te komen alsof de verkopen op de binnenlandse markt hadden plaatsgevonden. Aangezien in de verkoopprijzen uiteraard de verkoop-, administratieve en algemene kosten van de verkoper moeten zijn verrekend, dient een bedrag voor dergelijke kosten gelijk aan dat wat gebruikelijk in de verkoopprijzen bij normale handelstransacties voor een produkt van dezelfde klasse of soort wordt verrekend, in de aangenomen waarde te worden opgenomen. In de aangenomen prijs dient een dergelijk bedrag te worden opgenomen of er nu verkopen op de binnenlandse markt hebben plaatsgevonden of niet. Aangezien voorts de verkopen bij normale handelstransacties uitsluitend over volledig in eigendom zijnde of gecontroleerde verkoopmaatschappijen lopen en deze als verkoopfilialen van de groepsstructuur van de exporteurs dienen te worden beschouwd, zijn de verkoop-, administratieve en algemene kosten van de desbetreffende verkoopmaatschappij van elke exporteur de bepalende kostenfactoren die voor het bepalen van de aangenomen normale waarde van de afzonderlijke exporteur in aanmerking dienen te worden genomen.

Het bedrag van deze kosten werd over het algemeen bepaald door naar verhouding van de omzet de kosten voor het produkt te berekenen.

Tegen deze methode werd door Tokyo Juki en Silver Seiko bezwaar gemaakt, aangezien zij menen dat gebruik diende te worden gemaakt van hun eigen berekening. De betrokken ondernemingen verstrekten echter geen bevredigend bewijsmateriaal waaruit kon blijken dat hun berekeningsmethode de met betrekking tot het produkt gemaakte kosten juister weergaf dan een op omzet gebaseerde berekening.

(16) Bij de voorlopige berekening werd in de aangenomen waarde een winstmarge van 10 % opgenomen. Deze voorlopige beslissing was gebaseerd op destijds van de betrokken ondernemingen ontvangen algemene informatie. Sommige exporteurs maakten echter bezwaar tegen een marge van 10 %. De Commissie verrichte derhalve een onderzoek naar de rentabiliteit van de binnenlandse verkoop van elektronische schrijfmachines van alleen die drie

exporteurs waarvoor de normale waarde op basis van de binnenlandse afzet werd bepaald. Uit dit onderzoek bleek dat op het niveau van de groep de winstmarges zeer aanzienlijk waren, de geringste bedroeg 32,39 % van de omzet. Aangezien in een aangenomen waarde een redelijke winstmarge dient te worden opgenomen en in artikel 2, lid 3, onder b), ii), is bepaald dat de opslag voor winst niet hoger mag zijn dan de normaal gemaakte winst, dient bij een besluit over hetgeen een redelijke winst is, te worden uitgegaan van de normaal gemaakte winst, tenzij er redenen zijn om dit niet te doen. Het werd tenslotte redelijk geacht om voor de drie betrokken exporteurs de aangenomen waarde te berekenen uitgaande van de respectieve winstmarges op hun verkopen op de binnenlandse markt.

Voor die exporteurs waarvoor geen afzonderlijke winstmarge kon worden bepaald bij gebrek aan voldoende afzet op de binnenlandse markt, werd het redelijk geacht in de aangenomen waarde van hun modellen een marge van 32,39 % op de omzet te begrijpen, hetgeen overeenkomt met de laagste winstmarge die bij de drie bovengenoemde ondernemingen werd vastgesteld en die als een normale winstmarge op de binnenlandse markt dient te worden beschouwd.

Sommige exporteurs voeren nu aan dat deze winstmarge buitensporig is en het gevolg is van bijzondere omstandigheden op de binnenlandse markt. Zowel in de communautaire wetgeving als in de internationale regels betreffende het opnemen van een winstmarge in de normale waardeberekening is te vinden dat een realistische winstmarge moet worden ingecalculeerd. Geen winstmarge kan redelijker zijn om te gebruiken dan de werkelijke marge. Een aangenomen waarde dient slechts ter vervanging van een binnenlandse prijs als basis voor de normale waarde en het gebruik maken van de binnenlandse prijs kan niet worden aangevochten op grond van het feit dat de gemaakte winsten uitzonderlijk, buitensporig, of het gevolg van speciale omstandigheden zouden zijn.

(17) Sommige exporteurs voeren aan dat, althans in hun geval, de winstmarge van 10 % van de voorlopige vaststelling diende te worden gehandhaafd, omdat daarvan in het geval van Nakajima All gebruik werd gemaakt. Hoewel het juist is dat bij de voorlopige vaststelling de normale waardebepaling van Nakajima All was gebaseerd op een winstmarge van 10 %, dat er een minimale dumpingmarge werd vastgesteld en dat derhalve de procedure voor deze exporteur werd beëindigd, is intussen besloten om de procedure ten aanzien van Nakajima All te heropenen, zodat de Gemeenschap de definitieve vaststelling inzake rentabiliteit op de Japanse binnenlandse markt in aanmerking kan nemen en tot de in het geval van Nakajima All passende bevindingen kan komen. Bijgevolg worden op de exporteurs uit Japan dezelfde criteria toegepast en dient de bovengenoemde eis te worden verworpen.

(18) De Raad nam het bewijsmateriaal in overweging dat aan de andere, voorlopig bereikte en in Verordening (EEG) nr. 3643/84 opgenomen bevindingen ten grondslag lag. Deze voorlopige bevindingen werden door de uiteindelijke resultaten van het onderzoek bevestigd.

D. Prijs bij uitvoer

(19) Wat de uitvoer door Japanse ondernemingen naar onafhankelijke importeurs in de Gemeenschap betreft werden de prijzen bij uitvoer aan de hand van de voor het verkochte produkt werkelijk betaalde of te betalen prijzen vastgesteld.

(20) In alle andere gevallen waarin de uitvoer plaatsvond naar dochterondernemingen in de Gemeenschap, werd het met het oog op het bestaande verband juist geacht dat de prijzen bij uitvoer werden samengesteld op grondslag van de prijzen waartegen het ingevoerde produkt voor de eerste maal aan een onafhankelijke afnemer werd doorverkocht, waarbij met alle tussen de invoer en wederverkoop gemaakte kosten, met inbegrip van alle rechten en heffingen naar behoren rekening werd gehouden.

(21) Ingevolge de opmerkingen van de exporteurs na de voorlopige bepaling werden enkele wijzigingen in de oorspronkelijk berekende uitvoerprijzen aangebracht. Deze wijzigingen hebben betrekking op met name :

— werkelijk betaalde luchtvrachttarieven voor het vervoer van bepaalde elektronische schrijfmachines ;

— verlengde betalingsvoorwaarden die door sommige dochterondernemingen werden toegestaan en daaruit voortvloeiende financieringskosten ;

— nettoverkoopprijzen aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap na aftrek van relatiegeschenken en verkooppromotie „in natura" ;

— vervoerkosten binnen de Gemeenschap.

Er werd aangevoerd dat bepaalde reclamekosten in verband met campagnes op de markt van de Gemeenschap en die ten laste kwamen van de moedermaatschappij in Japan toegerekend dienden te worden aan alle elektronische schrijfmachines en afgeschreven dienden te worden over de levensduur van het produkt. Er werd evenwel geconstateerd dat de reclamecampagnes slechts drie specifieke modellen in drie Lid-Staten betroffen. Bovendien werden de desbetreffende kosten daadwerkelijk gemaakt en betaald tijdens de periode van onderzoek, net zoals andere reclamekosten in voorgaande en, ongetwijfeld, in volgende jaren.

(22) Brother voerde aan dat voor de samenstelling van de prijs bij uitvoer geen winstmarge voor de verbonden importeur in aanmerking diende te worden genomen.

Dit is evenwel in strijd met artikel 2, lid 8, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 waarin is bepaald dat een redelijke winstmarge moet worden ingecalculeerd. Deze eis dient derhalve te worden afgewezen.

(23) De prijzen bij uitvoer werden tenslotte gecorrigeerd met een winstmarge voor de verbonden importeur van 5 %, hetgeen redelijk werd geacht gezien de winstmarges die door onafhankelijke importeurs van het betrokken produkt worden gehanteerd. Een exporteur die via zijn dochteronderneming in een Lid-Staat van de Gemeenschap aan exclusieve wederverkopers in andere Lid-Staten van de Gemeenschap verkoopt tegen prijzen waarin geen rechten van het gemeenschappelijk douanetarief zijn begrepen, verdedigde het standpunt dat voor dergelijke verkopen een winstmarge van minder dan 5 % dient te worden toegepast. Gezien de winstmarge van een andere onafhankelijke importeur in vergelijkbare omstandigheden achtte de Commissie voor deze verkopen een wijziging evenwel niet gerechtvaardigd.

E. Vergelijking

(24) Ten einde een billijke vergelijking van de normale waarde met de prijzen bij uitvoer mogelijk te maken, hield de Commissie voor zover noodzakelijk rekening met verschillen die de vergelijkbaarheid van de prijzen beïnvloeden, zoals verschillen in fysieke kenmerken en verkoopvoorwaarden in gevallen waarin de bewering dat er een rechtstreeks verband is tussen deze verschillen en de betreffende verkopen naar behoren met bewijzen kon worden gestaafd, hetgeen het geval was ten aanzien van de verschillen in kredietvoorwaarden, borgstellingen, technische bijstand, commissies, salarissen van verkopers, kosten voor verpakking, vervoer, verzekering, lading, overlading en lossing en bijkomende kosten. Alle vergelijkingen werden op het niveau af fabriek gemaakt. Geen correctie werd toegepast voor beweerde administratieve en algemene kosten. De Gemeenschapswetgeving beperkt immers de in aanmerking te nemen elementen voor het vaststellen van de vergelijkbaarheid van de prijzen tot bepaalde relevant geachte factoren als bedoeld in artikel 2, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 2176/84: fysieke hoedanigheden, hoeveelheden, verkoopvoorwaarden, tijd en handelsstadium. De enige rubriek waaronder administratieve en algemene kosten in aanmerking kunnen worden genomen is die van verkoopvoorwaarden, doch in dit verband worden correcties beperkt tot die verschillen die rechtstreeks met de betreffende verkoop in verband staan. Volgens de Gemeenschapswetgeving is dit voor verschillen in administratieve en algemene kosten in het algemeen niet het geval.

(25) Bepaalde partijen hadden bovendien willen zien dat rekening werd gehouden met vaste bedrijfsuitgaven en algemene kosten die door de in het binnenland gevestigde verkoopmaatschappijen worden gemaakt, waarvoor zij het argument aanvoerden dat alle door deze maatschappijen gemaakte kosten rechtstreeks verband houden met verkopen op de binnenlandse markt, aangezien zij uitsluitend op deze markt actief zijn.

Dit verzoek kan niet worden ingewilligd. In de eerste plaats maakt dit verzoek een formeel onderscheid tussen de verkoopfilialen van de produktieonderneming en haar verkoopondernemingen, hetgeen niet kan worden aanvaard omwille van het nauwe verband tussen de producent en zijn verkoopfilialen vanwege de algemene controle die de producent op die filialen uitoefent, waarop reeds in de overwegingen 8 en 15 werd gewezen. Het door de partijen naar voren gebrachte argument waarbij het verband tussen de administratieve kosten en verkopen anders is naar gelang het de produktieen de verkoopondernemingen betreft, gaat bijgevolg niet op.

Bovendien worden onder Verordening (EEG) nr. 2176/84 slechts correcties toegestaan voor verschillen in de in artikel 2, lid 9, genoemde factoren. Eén van deze factoren betreft de verkoopvoorwaarden. Dit is een betrekkelijk welomschreven technische term waarmee de uit een verkoopcontract voortvloeiende verplichtingen worden bedoeld die zowel in het contract zelf als in de door de verkoper vastgestelde algemene verkoopvoorwaarden kunnen zijn neergelegd. Bepalend is of de voorwaarden van het betreffende contract niet kunnen worden nageleefd zonder dat deze kosten worden gemaakt. Wanneer aan dit eerste criterium voldaan is, dient bovendien te worden aangetoond

dat deze kosten in rechtstreeks functioneel verband staan met de betreffende verkopen, met andere woorden dat zij uit hoofde van een bepaalde verkoop worden gemaakt. In het algemeen hebben administratieve en algemene kosten, waar ze ook voorkomen, geen dergelijk functioneel rechtstreeks verband en wordt er daarom geen correctie toegepast. Er bestaat geen reden om van dit richtsnoer af te wijken vanwege formele juridische verschillen zoals het opdragen van bestuursfuncties aan een bepaalde onderneming eerder dan aan een andere of aan meerdere ondernemingen, de vennootschapsrechtelijke structuur van de groep of het toevertrouwen van de afzet op de binnenlandse markt aan een verkoopfiliaal of aan een verkoopafdeling.

Sommige exporteurs verzochten om correcties voor de volledige kosten die door hun verkoopmaatschappijen werden gemaakt (en een exporteur verzocht ook om een correctie voor winstmarge), ten einde rekening te houden met een beweerd verschil in het handelsstadium. Opdat een dergelijke correctie kan worden toegepast, zou er evenwel een verschil moeten zijn in de categorieën kopers, met daaruit voortvloeiende kostenverschillen voor de exporteurs. Geconstateerd werd evenwel dat zowel de binnenlandse verkopen als de uitvoer op dezelfde categorieën klanten gericht zijn. Derhalve kon geen correctie worden toegestaan.

(26) Enkele partijen voerden bovendien het argument aan dat aangezien in het geval van verbonden importeurs alle kosten van de importeur in aanmerking worden genomen voor het vaststellen van de uitvoerprijs, een zelfde methode dient te worden toegepast wanneer verkopen op de binnenlandse markt onrechtstreeks via een gelieerde verkoopmaatschappij plaatsvinden. Deze redenering verwart twee los van elkaar staande elementen, namelijk de vaststelling van de prijs bij uitvoer op de grondslag van de wederverkoopprijs van een verbonden importeur en de vergelijking van de normale waarde met de prijs bij uitvoer. In Verordening (EEG) nr. 2176/84 is bepaald dat bij het vaststellen van de prijs bij uitvoer alle tussen de invoer en de wederverkoop gemaakte kosten in mindering dienen te worden gebracht. Doel hiervan is een prijs bij uitvoer vast te stellen die niet door de relatie tussen de exporterende maatschappij en de met haar gelieerde importeur wordt beïnvloed. Voor het vergelijken van de normale waarde met de prijs bij uitvoer gelden evenwel andere regels die voor alle daarvoor in aanmerking komende elementen aanleiding hebben gegeven tot correcties, zoals in overweging 24 is uiteengezet.

F. **Dumpingmarges**

(27) De normale waarde werd in het algemeen met de prijzen bij uitvoer per afzonderlijke transacties vergeleken. Het definitieve onderzoek van de feiten toonde het bestaan van dumping aan voor importen van elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Japan, waarbij de marge van dumping gelijk was aan het bedrag waarmee de vastgestelde normale waarde de prijs bij uitvoer naar de Gemeenschap overschreed.

(28) Brother verlangde dat ter vaststelling van de marge van dumping geen vergelijking op basis van elk der afzonderlijke modellen diende te geschieden. Dit verzoek kon evenwel niet worden ingewilligd, aangezien in artikel 2, lid 2, artikel 2, lid 3, onder a), en artikel 2, lid 3, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 is bepaald dat de vergelijking tussen soortgelijke produkten dient plaats te vinden.

(29) Vastgesteld werd dat alle exporteurs, met name :

— Brother Industries Ltd,
— Canon Inc.,
— Sharp Corporation,
— Silver Seiko Ltd,
— TEC Tokyo Electric Co. Ltd,
— Tokyo Juki Industrial Co. Ltd,
— Towa Sankiden Corporation,

in mindere of meerdere mate dumping toepassen. De gewogen gemiddelde marge voor deze exporteurs varieert van 31 % tot 76 %.

Voor de exporteurs die in de loop van het onderzoek noch op de vragenlijst van de Commissie antwoord gaven, noch zich op enige andere wijze kenbaar maakten, en voor degenen die zich als mogelijke exporteurs kenbaar maakten, werd dumping op de beschikbare gegevens gebaseerd.

Overeenkomstig de praktijk in het verleden wordt het passend geacht de hoogste marge van dumping toe te kennen aan deze groep van exporteurs. Het kan nochtans aangewezen zijn de bepalingen van de artikelen 14 en 16 van Verordening (EEG) nr. 2176/84 inzake respectievelijk een nieuw onderzoek en terugbetaling van antidumpingrechten toe te passen.

G. **Schade**

(30) Twee exporteurs voerden aan dat er voor elektronische schrijfmachines twee afzonderlijke markten zijn : één voor zogeheten „draagbare" of „compacte" en een andere voor „professionele" schrijfmachines. Wat de laatstgenoemde produkten betreft stelden de exporteurs dat door de invoer uit Japan geen schade werd veroorzaakt.

De betreffende exporteurs hebben deze bewering niet met bewijzen gestaafd. Bij het onderzoek werd overigens vastgesteld dat de communautaire

produktie zich tot al de betrokken modellen van elektronische schrijfmachines uitstrekt en derhalve werden ook alle modellen onderzocht.

Tevens werd geconstateerd dat, in het algemeen, de produktie van de duurdere schrijfmachines eveneens nadeel heeft ondervonden, hetgeen door de in overweging 36 uiteengezette bevindingen wordt bevestigd.

Daar komt nog bij dat door de voortschrijdende ontwikkeling van de techniek het onderscheid tussen de verschillende groepen van modellen, zo dit ooit heeft bestaan, aan het verdwijnen is en het derhalve geen zin heeft de markt voor elektronische schrijfmachines kunstmatig in groepen van modellen op te splitsen.

(31) Sommige exporteurs hadden commentaar op de voorlopige bevindingen ten aanzien van de ontwikkeling van de rentabiliteit van de communautaire bedrijfstak, waarbij zij de voorlopige bevindingen van de Commissie evenwel niet in twijfel trokken en geen ander bewijsmateriaal dan algemeen toegankelijke kranten- en tijdschriftenartikelen voorlegden. Niettemin achtte de Commissie het wenselijk, mede met het oog op de in de overwegingen 33 tot 36 uiteengezette bevindingen, een aanvullend onderzoek in te stellen ten kantore van :

— Olympia-Werke AG, Wilhelmshaven (Duitsland),

— Triumph-Adler Aktiengesellschaft für Büro- und Informationstechnik, Neurenberg (Duitsland),

— Office and Electronic Machines plc, Londen (Verenigd Koninkrijk),

— Olivetti Belgium SA, Brussel (België),

— British Olivetti Ltd, Londen (Verenigd Koninkrijk),

— Olivetti France SA, Parijs (Frankrijk),

— Olympia Business Machines Co. Ltd, Londen (Verenigd Koninkrijk),

— Triumph-Adler France SA, Parijs (Frankrijk).

Bij dit aanvullend onderzoek werd voor elke producent in de Gemeenschap op een geconsolideerde communautaire basis de rentabiliteit van de in de Gemeenschap vervaardigde elektronische schrijfmachines vastgesteld ten einde, voor zover nodig, rekening te houden met de situatie van de in de Gemeenschap gevestigde dochterondernemingen van communautaire producenten. Daarbij werd geconstateerd dat, indien men de rentabiliteit van de communautaire bedrijfstak in 1982, het jaar waarin de massale invoer van Japanse schrijfmachines een aanvang nam, op 100 (indexcijfer) vaststelt, deze rentabiliteit (uitgedrukt als een percentage van de omzet vóór aftrek van belastingen) in de referentieperiode tot 36,6 (indexcijfer) is teruggelopen.

In Verordening (EEG) nr. 3643/84 werd voor de twee producenten die sedert 1982 ononderbroken winst maakten, een voorlopige vaststelling gedaan. Een rentabiliteitsstudie op basis van de geconsolideerde winst op de verkopen die sedertdien in de Gemeenschap plaatsvonden, toonde aan dat voor beide ondernemingen de gemiddelde winst uit verkopen met gemiddeld 50 en 45 % was teruggelopen en dat in 1982 de winst zich op een relatief hoog niveau bevond dat als normaal voor een dergelijke groeiende industrietak kon worden beschouwd. Uit de definitieve resultaten van het onderzoek blijkt derhalve dat deze ondernemingen een sterke teruggang kenden doch dat, in tegenstelling met de voorlopige bevindingen, hun rentabiliteit zich aanvankelijk op een normaal niveau bevond.

Zelfs indien men rekening houdt met seizoenschommelingen lag de geconsolideerde kwartaalwinst uit verkopen in de Gemeenschap gedurende de onderzochte periode regelmatig onder het niveau dat noodzakelijk is om het voortbestaan van deze industrietak te verzekeren.

(32) Ten aanzien van de andere, in de overwegingen 30 tot 33 van Verordening (EEG) nr. 3643/84 genoemde schadefactoren werd geen nieuw bewijsmateriaal voorgelegd. Deze bevindingen worden derhalve bevestigd.

(33) Een gedetailleerd onderzoek naar onderbiedingen bij de invoer van de Japanse produkten werd niet noodzakelijk geacht, aangezien de producenten in de Gemeenschap hun prijzen reeds onder druk van de Japanse prijzen hadden verlaagd. Derhalve werd de verkoopprijs van ingevoerde Japanse schrijfmachines in elk van deze gevallen met een streefverkoopprijs voor de communautaire produkten vergeleken. Deze streefprijs bestond voor elk van de producenten in de Gemeenschap uit de produktiekosten per model, met inbegrip van de kosten voor verkoop en administratie en van andere algemene kosten, alsmede een redelijke winstmarge. De streefprijs werd voor elke onderneming en voor elke Lid-Staat op basis van de aldaar gemaakte kosten berekend.

(34) Daarbij werd geconstateerd dat voor deze produkten, in tegenstelling met vele andere, een rechtstreekse vergelijking tussen ingevoerde en in de Gemeenschap vervaardigde modellen onmogelijk was gezien hun verscheidenheid en uiteenlopende technische specificaties. Bij het beoordelen van de technische verschillen tussen de meest overeenstemmende modellen werd duidelijk dat iedere evaluatie in aanzienlijke mate zou worden beïnvloed door het subjectieve oordeel ten aanzien van de wijze waarop potentiële kopers zouden reageren. De exporteurs en de betrokken kringen van de communautaire

bedrijfstak waren bovendien van mening dat voor een volledige vergelijking geen objectieve maatstaf voorhanden was. De Commissie achtte het derhalve niet wenselijk een deskundige aan te stellen.

Aangezien zowel de exporteurs als de communautaire industrie bona fide evaluaties van de procentuele waardeverschillen tussen de diverse modellen hebben gemaakt, was de gevolgtrekking dat de redelijkste oplossing erin zou bestaan een cijfer te gebruiken dat halfweg tussen deze beoordelingen in ligt.

(35) Wat het niveau van de redelijke winstmarge betreft die in de streefprijs dient te worden ingecalculeerd, nam de bedrijfstak van de Gemeenschap het standpunt in dat, om een onderneming in deze sector met succes te kunnen laten functioneren, een percentage van 18 à 20 % op de omzet (vóór belastingen) en van ongeveer 30 % op het kapitaal vereist zijn.

Niettemin, en niettegenstaande het feit dat de industrietak van de Gemeenschap deze produkten in landen met uiteenlopende commerciële omstandigheden vervaardigt, werd het wenselijk geacht één enkele winstmarge vast te stellen en daarbij rekening te houden met de prestaties van de gehele industrietak zowel in het heden als in het verleden.

In het definitieve besluit is rekening gehouden met de korte economische levensduur van elektronische schrijfmachines, de financiële risico's die aan nieuwe programma's op het gebied van onderzoek en ontwikkeling zijn verbonden, de noodzaak een aantal van dergelijke programma's uit te voeren om de nieuwe ontwikkelingen te kunnen bijhouden, een constant niveau van investeringen om de steeds toenemende produktieautomatisering te financieren, de financieringskosten tegen normale marktvoorwaarden in de Gemeenschap en de noodzaak voor producenten in de Gemeenschap een zelfde bedrag voor reclame uit te geven als daaraan door de Japanse exporteurs wordt besteed.

Gezien de bovenstaande overwegingen werd een winstmarge van 10 % op de verkopen passend geacht.

(36) Voor elke exporteur en voor elk model waarvoor een vergelijkbaar in de Gemeenschap vervaardigd model voorhanden was, werd de streefprijs vergeleken met de prijs tegen welke het ingevoerde model op de markt van de Gemeenschap werd verkocht.

Ten eerste werd de nettoverkoopprijs van elk ingevoerd model gecorrigeerd ten einde rekening te houden met het in overweging 34 bedoelde procentuele waardeverschil.

Vervolgens werd de gecorrigeerde prijs van elk ingevoerd model vergeleken met de streefprijs van het in de Gemeenschap vervaardigde model (om de zaak eenvoudig te houden werd ervan uitgegaan dat er slechts één is). Voor elk door de onderscheidene exporteurs vervaardigd model werd een zelfde vergelijking gemaakt. De afzonderlijke resultaten werden dan samengevoegd en voor de betrokken modellen gewogen door toepassing van een coëfficiënt voor de omvang van de verkoop van elk ingevoerd model op de betreffende nationale markt in de Gemeenschap. Dit leverde een algemeen indexcijfer op van het prijsverschil tussen de totale verkopen van een importeur op een bepaalde markt en de streefprijs (voor alle modellen) van de betrokken producent in de Gemeenschap op die nationale markt.

Deze berekening werd gemaakt voor de nationale markten in de Gemeenschap waarop elke Japanse exporteur de grootste hoeveelheden van alle modellen verkocht. Deze op ten minste twee derden van de verkopen van elke exporteur in de Gemeenschap gebaseerde berekening werd geacht een representatief resultaat voor de gehele Gemeenschap op te leveren.

Tenslotte werden de afzonderlijke resultaten voor elke betrokken nationale markt samengevoegd en gewogen ten einde rekening te houden met de respectieve verkopen van de importeur op elke nationale markt, hetgeen een totaal resultaat voor de Gemeenschap opleverde.

Dit resultaat, voor elke exporteur, was een samengesteld cijfer dat het verschil aangaf tussen de globale prijzen bij uitvoer van de betrokken exporteur en de daarmee overeenstemmende streefprijzen voor de gehele Gemeenschap. Dit cijfer werd vervolgens in een percentage van de cif-waarde van de ingevoerde produkten uitgedrukt.

Voor alle gevallen waarin een bepaald ingevoerd model vergelijkbaar was met meer dan één in de Gemeenschap vervaardigd model, werd het verschil bepaald tussen de streefprijzen van ieder model uit de Gemeenschap en de nettoverkoopprijs van het ingevoerde model (gecorrigeerd op de in overweging 34 uiteengezette wijze). De afzonderlijke resultaten werden samengevoegd en een wegingscoëfficiënt werd toegepast ten einde rekening te houden met het belang van de verkoop van het betrokken model op de betreffende markt voor de communautaire producent. Dit leverde één enkel indexcijfer op van het verschil tussen de prijs van het ingevoerde model en alle modellen uit de Gemeenschap waarmee dit model vergelijkbaar was.

De weging tussen de verschillende ingevoerde modellen en de weging tussen de verschillende communautaire markten vond vervolgens op de boven omschreven wijze plaats.

Het totale verschil voor elke exporteur tussen de verkoopprijzen van ingevoerde modellen en de streefprijzen uitgedrukt in een percentage van de cif-waarde, bedroeg :

— Brother Industries Ltd	21 %,
— Canon Inc.	35 %,
— Sharp Corporation	32 %,
— Silver Seiko Ltd	21 %,
— TEC Tokyo Electric Co. Ltd	21 %,
— Tokyo Juki Industrial Co. Ltd	17 %,
— Towa Sankiden Corporation	20 %.

(37) Afgezien van de werkelijke schade die tijdens de onderzochte periode werd veroorzaakt, bedraagt de definitieve produktie van alfa-numerieke elektronische schrijfmachines in Japan voor 1984 kennelijk geen 2,5 miljoen eenheden, zoals bij de vaststelling van het voorlopige anti-dumpingrecht werd geraamd, doch meer dan 4 miljoen eenheden. Het gevaar voor schade is, naast de reeds veroorzaakte werkelijke schade, derhalve nog acuter, aangezien een groot gedeelte van de Japanse machines hoogstwaarschijnlijk voor uitvoer naar de Europese Gemeenschap bestemd is.

(38) Derhalve wordt aangenomen dat de feiten zoals deze uiteindelijk zijn vastgesteld, aantonen dat de door invoer met dumping van elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Japan veroorzaakte schade, afgezien van de door andere factoren veroorzaakte schade, aanzienlijk is.

Er bleken geen andere factoren, zoals omvang en prijzen van andere invoer waarbij geen dumping plaatsvond, of afzwakking van de vraag, te hebben bijgedragen tot de vastgestelde schade.

H. Belang van de Gemeenschap

(39) Na de instelling van het voorlopig recht is overwogen of het in het belang van de Gemeenschap zou zijn om de communautaire bedrijfstak van elektronische schrijfmachines tegen dumpingpraktijken van de Japanse exporteurs bescherming te verlenen.

In dit verband is in het bijzonder aangevoerd dat de toekomst van de bedrijfstak voor kantooruitrusting en kantoorautomatisering als geheel niet zozeer afhangt van de levensvatbaarheid van de industrie van elektronische schrijfmachines, doch meer van de levensvatbaarheid van die van kantoorcomputers.

Dit argument is niet overtuigend : of nu de elektronische schrijfmachine dan wel de computer in de toekomst het hoofdelement voor de kantooruitrusting en kantoorautomatisering zal zijn, het is niet aan de autoriteiten van de Gemeenschap op de uitkomst van deze ontwikkeling vooruit te lopen door de communautaire producenten van elektronische schrijfmachines op te offeren.

(40) Tevens is aangevoerd dat het niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn als ten gevolge van anti-dumpingmaatregelen de prijzen van Japanse elektronische schrijfmachines zouden stijgen, met hogere prijzen voor de gebruikers en minder mededinging op de markt van de Gemeenschap als gevolg.

Opgemerkt moet worden dat dit punt niet door gebruikers, doch door de Japanse exporteurs en hun verbonden importeurs naar voren werd gebracht.

Aanvaard wordt, dat deze maatregelen tot prijsverhogingen zouden kunnen leiden die op korte termijn voor de gebruiker nadelig zijn. Doch met het oog op de omvang van de schade die door de invoer met dumping wordt veroorzaakt en het belang van de benadeelde communautaire bedrijfstak, wordt geoordeeld dat in dit geval het belang van de Gemeenschap bij het handhaven van de stabiliteit van de betrokken bedrijfstak zwaarder weegt dan dat van de gebruikers. Bovendien is het op lange termijn in het belang van de gebruikers om over een levensvatbare communautaire bedrijfstak te beschikken die kan concurreren met en een alternatief kan bieden voor geïmporteerde goederen. Ook worden de voorgestelde maatregelen geacht een werkbare mededingingssituatie te scheppen en terzelfder tijd een billijk uitgangspunt daarvoor te creëren.

(41) Enkele exporteurs stelden dat bij de beoordeling van eventuele maatregelen van de meest efficiënte producent in de Gemeenschap, onderscheidenlijk niet van de positie van de minst efficiënte zou moeten worden uitgegaan. De standpunten van de exporteurs omtrent de efficiency-verhoudingen in de bedrijfstak van de Gemeenschap liepen uiteen ; de door de ene exporteur als meest efficiënt aangemerkte onderneming werd door de andere als minst efficiënt aangemerkt, terwijl over het algemeen voor efficiëntie geen maatstaven werden genoemd. Het is in feite bijzonder moeilijk efficiëntie en/of rendement van de onderscheiden producenten precies te meten en deze zowel tussen de producenten onderling als met die van de exporteurs te vergelijken.

De Raad is daarenboven niet overtuigd dat, wanneer geconfronteerd met oneerlijke handelspraktijken, bij de beoordeling van het belang van de Gemeenschap noodzakelijkerwijs de specifieke situatie van een producent waarvan beweerd wordt dat hij minder efficiënt is, moet worden genegeerd ; de Raad is van mening dat bij het vaststellen van het niveau waarop schade wordt geëlimineerd het belang van de Gemeenschap veeleer behoorlijk wordt weergegeven door de drie producenten samen te beschouwen dan uitsluitend de producent waarvan beweerd wordt dat hij minder efficiënt is.

(42) Onder deze omstandigheden vergt de bescherming van de belangen van de Gemeenschap het instellen van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van elektronische schrijfmachines van oorsprong uit Japan.

I. Verbintenis

(43) Kyushu Matsushita Electric Co. Ltd (Matsushita) heeft met betrekking tot haar toekomstige uitvoer naar de Gemeenschap een nieuwe verbintenis aangeboden.

Na overleg werd deze verbintenis niet door de Commissie aanvaard. De redenen waarop deze beslissing berusten werden door de Commissie aan Matsushita medegedeeld.

J. Hoogte van het recht

(44) Overwogen is of de hoogte van het recht beneden de definitief vastgestelde dumpingmarges diende te liggen als een dergelijk lager recht afdoende zou zijn om de schade op te heffen. Aangezien het niet gerechtvaardigd leek een recht in te stellen dat verhogingen van de prijzen van de communautaire producenten mogelijk zou maken, boven de in overweging 33 omschreven streefprijzen, werd het passend geacht het bedrag van de in te stellen rechten te beperken tot de in overweging 36 bedoelde percentages die voor het wegnemen van de veroorzaakte schade voldoende zouden zijn.

(45) Met het oog op de bijzondere aspecten van deze zaak, in het bijzonder de veelsoortigheid aan modellen en varianten, die veelvuldig wijzigingen ondergaan, werd het nodig geacht dit recht op ad valorem-basis vast te stellen.

(46) Geen enkel ander element van schade leidde tot de gevolgtrekking dat de hoogte van deze percentages onjuist zou zijn.

(47) Brother bleef bij zijn standpunt dat een recht slechts kon worden ingesteld als de verkopen van de met dumping uitgevoerde goederen door binnenlandse verkopen waren gefinancierd. Deze stelling is evenwel in strijd met de wetgeving van de Gemeenschap en de regels van de GATT, en dient derhalve te worden verworpen.

(48) In de loop van het onderzoek is gebleken dat het technisch eenvoudig is een rekenmechanisme in elektronische schrijfmachines aan te brengen, hetgeen, ofschoon dit het wezenlijke karakter van de toestellen niet aantast, zou kunnen leiden tot de vraag of dergelijke toestellen onder post ex 84.51 A dan wel post ex 84.52 B van het gemeenschappelijke douanetarief zouden moeten vallen. Het wordt derhalve dienstig geacht het recht te laten gelden voor alle elektronische schrijfmachines die onder een van de beide bovengenoemde posten worden aangegeven.

(49) Enkele exporteurs stelden dat bepaalde elektronische schrijfmachines van klein formaat van het recht dienden te worden vrijgesteld, aangezien deze onder een andere categorie vallen dan die welke in de Gemeenschap worden geproduceerd en in het onderzoek werden begrepen.

Dit argument werd geldig geacht en bijgevolg dient een lijst van de van het recht vrijgestelde modellen te worden opgesteld.

K. Inning van het voorlopig recht

(50) De bedragen die als waarborg voor het voorlopig anti-dumpingrecht werden gesteld, worden geïnd tot maximaal het definitief ingestelde recht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Op de invoer van, al dan niet van een rekenmechanisme voorziene, elektronische schrijfmachines, vallende onder de posten ex 84.51 A en ex 84.52 B van het gemeenschappelijk douanetarief, overeenkomende met de NIMEXE-codes ex 84.51 ex 12, ex 14, ex 19, ex 20 of 84.52 ex 95, van oorsprong uit Japan, wordt een definitief anti-dumpingrecht ingesteld.

2. Het recht is niet van toepassing op door Nakajima All Co. Ltd vervaardigde elektronische schrijfmachines, al of niet uitgerust met een rekenmechanisme.

3. Het recht is niet van toepassing op de hierna genoemde, door de volgende ondernemingen vervaardigde modellen :

— Brother : EP 20, EP 22, EP 41, EP 44, TC 600,
— Canon : S 50 (Typestar 5), S 50 R (Typestar 5 R), S 60 (Typestar 6),
— Casio : CW 10, CW 20, CW 25,
— Silver Seiko : EXD 10, EXD 15.

4. De hoogte van het recht is hieronder aangegeven, als percentage van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard :

Vervaardigd door	*Hoogte van het anti-dumpingrecht (%)*
— Brother Industries Ltd	21,
— Canon Inc.	35,
— Sharp Corporation	32,
— Silver Seiko Ltd	21,
— TEC Tokyo Electric Co. Ltd	21,
— Tokyo Juki Industrial Co. Ltd	17,
— Towa Sankiden Corporation	20,
— Anderen	35.

5. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „elektronische schrijfmachine" verstaan een toestel dat wordt gestuurd door een of meer microprocessors en dat zijn relevante functies aanvangt, ten uitvoer legt en/of controleert door middel van programmatuur. De voornaamste toepassing ervan is het afdrukken van tekst afgeleid van een toetsenbord, ook al kan het worden gebruikt voor aanvullende functies (bij voorbeeld als rekenmachine, voor communicatie en voor het opslaan van gegevens).

6. De voor douanerechten geldende bepalingen zijn van toepassing.

Artikel 2

De bedragen van de ingevolge Verordening (EEG) nr. 3643/84 gestelde waarborgen voor het voorlopig antidumpingrecht worden geïnd ten bedrage van het definitieve recht in het geval van Brother Industries Ltd, Silver Seiko Ltd, Tokyo Juki Industrial Co. Ltd, Towa Sankiden Corporation en „andere" en ten bedrage van het voorlopig recht in de overige gevallen, te weten, Canon Inc., Sharp Corporation en TEC Tokyo Electric Co. Ltd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 19 juni 1985.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. ANDREOTTI